

ristáknál befejezte az iskolát. Érkávásnál letérünk az útról a ma 175 lakosnak (ebből 92 magyar) otthont adó Érmindszent felé. Az Éren átvezető híd tövében megállunk, mert az ideillő vers, Az Értől az Óceánig mindent elmond Ady életútjáról, fel kell hát olvasni.

Itt van végre a szülőhely, a zsúpfedeles, kicsiny szülőház! Az Ady-család vagyoni helyzete javulásának volt köszönhető, hogy 1908-ban felépülhetett egy többszobás ház a telek lábujában. Ma ez és a kis szülőház az Ady-emlékmúzeum. A költő az új lakóházba elhozta Lédát is és Csinszkát is, megmutatva nekik a szerény házikót, melynek utcára néző szobájában megszületett ő, a táltos fiú.

Hazafele tartunk, még átrobogunk Nagyváradon, Ady váradi életét idézzük ismét, a Léda-szerelmet, mely messzire repítette a költőt a Peceparti Párizsból az igaziba, a nagyvilágba, ahol bármi történt is vele, „föl-földobott kő” maradt, aki az Értől indult el „csillag-lovas”-i útjára.

A költők útján haladva barangolunk a múltban, Aranytól kezdjük, „nála” is fejezzük be Nagykőrösön, ahol Arany János évekig volt gimnáziumi tanár.

Arany emléke halványulni látszik a jelenben. Tavaly novemberben mi balladáinak felolvasásával emlékeztünk halálának 125. évfordulójára az önképzőkörben. Ma már nem időszerűek Arany biztató sorai 1861-ből: „Bízást! ...mi benn vagyunk a fősodorban/ Vászunk dagad, hajónk előremegy!”

Serdült Benke Éva

Könyvek Szabadkára

A Textilipari Dolgozók Szakszervezetének vezetősége (1068 Budapest, Rippl-Rónai u. 2.) 2007 tavaszán, egészen pontosan március elején hoztam, a kaposvári Megyei és Városi Könyvtár igazgatójához fordult (mint könyvtári szakértőhöz), hogy segítsék megszüntetni kaposvári telephelyükön működő egyetlen, kb. 13 ezer kötetes könyvtárukat. Ez a kérés, mint később kiderült, előrevetítette azt a tényt, hogy év végére megszűnt a nagy múltú textilművek, amely fénykorában több mint kétezer embernek adott munka- (mint a könyvtári gyűjtemény értékéből kiderült) és tartalmas szórakozási lehetőséget is.

Mivel korábban a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Elnökségének delegáltjaként a mi-

nisztérium Nemzeti és Etnikai Kisebbségek Osztályával közösen szép eredményeket értünk el a határon túli magyar könyvtárak megsegítésében, *Kálóczy Katalin* főtanácsossal, aki ezt a csapatot vezette, megbeszéljük a dolgot. Arra az elhatározásra ju-

tottunk, hogy a szállítási lehetőséget is figyelembe véve a délvidéki könyvtárak megsegítésére lehetne szánni ezt a még 2006-ban is gyarapított gyűjteményt, mely kitűnő kézikönyv-állománnyal is rendelkezik.

Ezért felvettük a kapcsolatot *Ágoston Pribilla Valériával*, a szabadkai könyvtár igazgatójával, aki egy munkatársával Kaposváron megtekintette az állományt, és egy befogadó nyilatkozattal szívesen vállalta, hogy átveszi a könyveket, sőt azt is, hogy a környező könyvtárak is válogathatnak az anyagból. Ezek után hozzáfogtunk a szervezéshez.

Az állományt becsomagoltuk, 171 nagyméretű doboz, melyet csak két ember mozgathat, átlagosan 75 kötet könyv várta a szállítást. Időközben a Textilművek könyvtárosának megszűnt az állása, így a szállítás gondja egyedül rám hárult. A volt könyvtár kulcsait is megkaptam, hogy alkalomadtán egyszerűbb legyen a könyvek kipakolása.

Mivel a Textilipari Dolgozók Szakszervezetével úgy állapodtunk meg, hogy nagyon méltányos áron, 200 ezer forintért adják el a könyvtárat, melyhez egy negyvenfiókos katalógusszerű is tartozott tele cédulákkal, „az ügy gondnokaként” az Oktatási és Kulturális Minisztérium Közművelődési Főosztályától kértem könyvvásárlásra és a szállítási költségek fedezésére anyagi támogatást. Ők arról értesítettek, hogy a szabadkai Városi Könyvtár javára csak a vásárláshoz tudnak 200 ezer forinttal hozzájárulni, forráshiány miatt.

Arató Gergely államtitkár személyes közbenjárására megkaptuk a vásárlásra fordítható összeget.

Igen ám, de ilyen nagy mennyiségű könyvnek nemcsak a szállítása bonyolult, hanem a

szállítás engedélyeztetése is. A könyvtár anyagáról jegyzéket készítettünk, melyet a szabadkai igazgató a konzulátusra nyújtott be, ahol megadták az engedélyt a behozatalra.

Az alkalmas jármű megszerzése sem volt egyszerű dolog. Kiderült, hogy magyar vállalkozók nem látnak nyereséges üzletet a könyvek szállításában. Nem a könyvek terjedelme, hanem a súlya miatt kellett egy héttonnás kamiont rendelni. Szerencsére jelentkezett *Takács Jenő* szabadkai vállalkozó, aki inkább szíveségből, mint a szállítási költség nagysága miatt vállalta a fuvarát. Az elszámolás is egyszerű volt, hiszen magyar–szerb vegyes vállalatban részes.

Ám bármennyire baráti áron számította is a fuvarát, szükségünk volt támogatásra. A szállításra, a vámkezelésre és a rakodási költségre, e nemes célra, a Nemzeti Kulturális Alap könyvtári kollégiumától kértünk és kaptunk egyedi pályázás útján 250 ezer forintot.

A helyzetet az is bonyolította, hogy időközben megváltozott a kaposvári könyvtár számlaszáma, ez bizony a pályázásoknál dupla munkát okozott mind a két félnek.

Amikor az összehangolt munka eredményeként szállításra alkalmasnak minősítették a rakományt, 2007. november 26-án reggel indulhatott az akció. A kamion hajnali három óra-

kor megérkezett, és hét órakor megkezdhattuk a könyvek hordását. Ott volt a könyvtár három férfi munkatársa az igazgatóval együtt. Segítségünkre voltak az üzem dolgozói és két targoncás is, akik keserédes hangulatban számolták föl a számukra oly kedves gyűjteményt. Déli tizenkét órára már a vámolási adminisztrációval is végzett a csapat, és a fiatal, szimpatikus gépkocsivezető a vámpapírokkal indulhatott a határ felé. A helyi tévének adott interjújában megjegyezte, hogy talán másnap délre odaér a rakományával Szabadkára. Ekkor vált érthetővé, hogy a szállítási vállalkozók miért vonakodnak az ilyen fuvaroktól.

A történet Szabadkán folytatódott. Valóban másnap délben ért oda a szállítmány. A főiskola pedagógushallgatói pár órás munkával kirakták a könyveket. Megkezdődhetett az anyag szakszerű feldolgozása és elosztása.

A könyvtárigazgató a könyvtárosok nevében a szabadkai Kosztolányi Dezső napok keretében köszönte meg e sorok írójának – aki vendégként részt vett az ünnepségen – a könyvszállítással kapcsolatos szervező munkáját.

A szerző azzal a jó érzéssel gondol vissza a csaknem egy évig elhúzódott akcióra, hogy fáradósága nem volt hiábavaló. Egy könyvtár Vajdaságban új életet kapott.

Varga Róbert

Eseménynaptár 2008

Dátum	Hely	Rendezvény	Rendező intézmény	Információ
VII. 9–11.	Győr, Hotel Famulus	Szolgáltatás – használó – könyvtáros. Helyismereti könyvtárosok konferenciája	Kisfaludy Károly Megyei Könyvtár és Galgóczi Erzsébet Városi Könyvtár	www.kkmk.hu/hksz
VIII. 27–29.	Debrecen	Informatika a felsőoktatásban	Debreceni Egyetem	www.agr.unideb.hu/if2008
IX. 26.	Bp., OIK	Nyelvek európai napja	Országos Idegennyelvű Könyvtár	www.oik.hu
X. 7–12.	Országosan	Könyvtárak összefogása a társadalomért	IKSZ	http://iksz.shp.hu
X. 12.	Országosan	Könyves vásárnap	IKSZ	http://iksz.shp.hu
X. 13.	Tatabánya	8. ODR-konferencia	József Attila Megyei Könyvtár	Fátrai Erzsébet kvkozi@jamk.hu
XII. 1–7.	Országosan	Gyermekkönyvhét		
XII. 11.	Bp., FSZEK	IKSZ-közgyűlés	IKSZ	http://iksz.shp.hu